

Дело № 053-19к80 Категорія ст.62 ч.2 УК
Варок ухвалено за головуванням Романця В.В.
Доповідач - Ярославський В.Д.

У Х В А

ІМЕНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Судова колегія в кримінальних справах Верховного Суду
Української Радянської Соціалістичної Республіки
в складі:

- Головуючого - Ярославського В.Д.
- Членів суду - Завгородньою Г.М., Земляного В.
- за участю пом. прокурора - Погорелого В.П.
- та адвоката - Грещького М.М.

розглянула в судовому засіданні від 15 липня 1980 р. у м. Києві
кримінальну справу за кас. скаргами засудженого Курило В.О.
та адвоката Степаненка А.Т.

Вироком судової колегії в кримінальних справах Львівського
обласного суду від 16 червня 1980 року

КУРИЛО Василь Олександрович, українець, безпартійний,
2 квітня 1921 року народження, з середньою освітою, працював
масажистом у поліклініці, одружений, судимий 25 лютого 1947
року за ст. 54-1 "а", 54-11 КК УРСР на 10 років позбавлення
волі, звільнений в 1955 році,-

за ст. 62-12 КК УРСР засуджений на 10 років позбавлення
волі у виправно-трудовій колонії особливого режиму з засланням
на 5 років.

На підставі п.1-го ст. 26 КК УРСР Курило В.О. визнаний
особливо небезпечним рецидивістом.

В касаційній скарзі засуджений визнає вчинення злочину,
але вважає, що суд необгрунтовано засудив його за ч.2 ст.62
КК УРСР. Посилаючись на свій поганий стан здоров'я, що злочин-
ною діяльністю він став займатись з 1974 року, розкається
у вчиненому. Просить змінити варок.

Адвокат Степаненко А.Т. у касаційній скарзі вважає, що
суд необгрунтовано визнав, що Курило був раніше судимий, хоча
попередня його судимість була погашена ще 8 травня 1934 року.

В зв'язку з цим адвокат вважає, що Курило безпідставно
визнаний особливо небезпечним рецидивістом та суд помилково
кваліфікував дії Курило за ч.2 ст.62 КК УРСР. За доводами

адвоката у органів слідства і суда не було підстав визнавати, що Куряло займався злочинною діяльністю з 1955 до 1973 року. На злочинний шлях Куряло вдруге став у 1973-74 роках.

Адвокат просить вирок змінити, дії Куряла перекваліфікувати на ч.1 ст.62 КК УРСР та визначити покарання в мінімальних межах цього закону.

Заслухавши доповідача, адвоката, який підтримував касаційну скаргу адвоката, прокурора про залишення касаційних скарг без задоволення, а вирок без змін, розглянувши скарги та справу, судова колегія касаційні скарги знаходить необґрунтованими до державного і суспільного ладу в СРСР після звільнення в 1955 році з місць позбавлення волі за участь у банді ОУН, з метою підразу та послаблення Радянської влади займався антирадянською пропагандою та агітацією в усній та письмовій формі, шляхом виготовлення, зберігання, розмноження та розповсюдження документів антирадянського змісту.

В 1955 році, проживаючи у м.Веркуті, одержав від невиявлених осіб документи антирадянського змісту "Аве диктатор", Герліс-Горського та "Прокляті роки" Дрія Клена, в яких зводився наклеп на економічну та інтернаціональну політику СРСР, на Радянській лад та дійсність, вахваллялися вороги українського народу - українську буржуазні націоналісти, що вели збройну боротьбу проти радянської влади.

Куряло назані документи в 1956 році привіз у Львівську область та зберігав їх з метою розповсюдження їх змісту до дня заарештування.

В 1973 році, встановивши злочинний зв'язок з мешканкою м.Драгобача Чернецькою Іриною, яка померла в 1975 році, з якою систематично обговорював антирадянського змісту документи, одержав від неї такі з метою розмноження та розголошення їх змісту серед свого оточення.

В травні 1973 року на квартирі Чернецької ознайомився з документом антирадянського змісту "Мойсей і Дант", в якому зводився наклеп на радянські та партійні органи та дружбу народів СРСР.

В 1974 році там же ознайомився та обговорив з Чернецькою антирадянського змісту статтю "З приводу процесу над Пегружальським", у якій зводився наклеп на радянську владу про знищення культурних цінностей української літератури.

Восени 1974 року Куряло там же з метою розповсюдження знайшов на окремі аркуші, а потім переніс до блокноту вірні "Демонстрація", "Український лев", "Як іноземець йшов", у яких зводився наклеп на дружбу радянських народів, радянську дійсність та порядок організації демонстрацій в дні революційних свят.

Тоді ж Куряло переписав на окремі аркуші 23 антирадянські пісні та вірші під загальною назвою "Боже великий творче воєнне зводилося наклеп на радянську діяльність бандитів ОУН".

В 1973 році переписав їх до окремого зошита, який зберігав до дня арешту.

Восени в 1974 року з метою розмноження та розповсюдження змісту одержав від Чернецької 9-ть антирадянських документів, серед них "Хроніка опротиву", "Серед онігів", "Репортаж з радянської діяльності" та інші, в яких зводилося наклеп на окремого зошиту.

В січні 1975 року на квартирі Чернецької передав для ознайомлення та зберігання брошура антирадянського змісту "Все диктатор" та "Прокляті роки", а також познайомився з Галицького.

В лютому 1975 року забрав від Чернецької велику кількість документів антирадянського змісту, які з метою їх дальшого розповсюдження зберігав на квартирі у м. Львові, де проживав.

З метою дальшого розповсюдження восени 1975 року доручив Самотій Н.Д. переписати антирадянський документ "Все диктатор".

Напочатку 1977 року одержав від Марти закінчення документу антирадянського змісту "Кличу живих", об'єднав його з початком цього документу, та з метою його розмноження та розголосення антирадянського змісту Самотій за його дорученням передрукувала його повний текст.

В 1977 році Куряло написав статтю антирадянського змісту "Добровільний Союз" та зробив анотацію статті "Трикутник смерті" в яких з ворожих радянському ладу позицій зводиться наклеп на добровільність Союзу Радянських республік, зводиться наклеп на безкорисливу братню допомогу народам інших країн, та на ділове звановище українського народу в Радянському Союзі.

В лютому 1978 року відтворив складені ним під час перебування в банді ОУН антирадянського змісту вірші "карпати", "За тебе моя мати", "Пробудися брате", "1941 р. німці воюду", в яких з ворожих позицій показує діяльність бандитів ОУН та закликав до боротьби з Радянською владою на Україні.

В 1978 році при допомозі Самотій Н.Д. та Ціцори Василія переписав антирадянського змісту документ "Возз'єднання Василія пристанця України з Росією", який зберігав. Цей документ, переписаний у зошит Куряло передав для ознайомлення Крапиво Оресту, на квартирі останнього в м. Радехові. Там же цей документ був вилучений.

Для продовження ворожої діяльності восени 1978 р. Куряло придбав друкарську машинку, на якій особисто та при допомозі Самотій розмножив у 2-х примірниках антирадянський документ "Прокляті роки", а Самотій - повний текст "Все диктатор".

5.

у Куріло виявлена друкарська машинка "Москва" та копівальний папір, з допомогою яких, як визнав Куріло він виготовляв антирадянського змісту документи.

За висновком судово-графічного експерта окремі антирадянського змісту документи переписані рукою Куріло, а окремі - Самотія, то вони не заперечують.

З висновку криміналістичної експертизи видно, що окремі антирадянського змісту документи надруковані на друкарській машинці "Москва", яка вилучена у Куріло.

Посалення засудженого та адвоката, що Куріло до 1974 року антирадянською діяльністю не займався, тому дії його за ч.2 ст.62 КК УРСР кваліфіковані неправильно, не ґрунтуються на даних, що є в справі.

Куріло в судовому засіданні пояснив, що антирадянського змісту документи "Але диктатор", "Прокляті роки", він одержав у невиявлених осіб ще в 1956 році у м.Воркуті, привіз їх до Львівської області, як: весь час зберігав для послідуного розмноження та розповсюдження.

Цей факт стверджується показаннями Куріло, з яких видно, що в послідуному вони розмножувались для розповсюдження.

У відповідності з ст.55 КК УРСР, оскільки Куріло до спливу строку погашення судимості вчинив новий злочин, цей строк був перерваний тому судова колегія обласного суду обґрунтовано визнала, що він був раніше судимий, правально в зв'язку з цим кваліфікувала дії Куріло за ч.2 ст.62 КК УРСР та обґрунтовано визнала його особливо небезпечним рецидивістом.

Міра покарання Куріло визначена в межах санкції ст.62 ч.2 КК УРСР відповідно до характеру вчиненого злочину та особовості Куріло В.О.

Веруємось ст.ст.363, 364 КПК УРСР судова колегія Верховного суду УРСР,-

У х в а л и л а :

Касаційні скарги засудженого Куріло В.О. та адвоката Степаненка О.Т. залишити без задоволення.

Вирок судової колегії в кримінальних справах Львівського обласного суду від 16 червня 1980 року відносно Куріло Василя Олексійовича залишити без змін.

Судова колегія - Ярославський
Згідно: [signature] Земляной, Завгородня
Згідно: [signature] Верховного суду УРСР Ярославський

[Handwritten signature]

В 1979 році Курило особисто та з допомогою інших осіб ознайомив з антирадянським документом "Кличу живих" Коваль Аріго, Коваль Івана, Зарембу Миколу, Зарембу Ганну та намагався ознайомити Панчишина С.

В тому ж році відтворив раніше написані антирадянського змісту вірні "Уши сурми грають", "Єднайтеся брати мої", "Боротьбі з лютим фашизмом", "За тебе моя мама", "Сон невідповідання радянської влади на Україні".

Тоді ж передрукував та оформив у вигляді брошури антирадянський документ "Воз'єднання чи приєднання України з Росією".

Весною 1979 року особисто написав та передрукував антирадянський документ "Прозення, охаменися любий брате", в якому зводить сьхор владою.

В жовтні 1979 року написав статтю антирадянського змісту "Хто бандити?" в якій зводив наклеп на становиче України в СРСР та викладав боротьбу ОУН та зберігав у себе на квартирі антирадянські документи "Відна мова", "Мене лихе спіткало", "Стало тепле сонячне літо", "З вершин і низин".

Курило напротязі 1975-79 років у себе на квартирі висловлював націоналістичні негідні Піщорі В.А., та в 1975-80 роках з антирадянських позицій коментував Самотій закордонні передачі.

Зберігаючи у себе антирадянського змісту документи, Курило з метов їх розповсюдження намагався видати їх окремою збіркою "Прометей", титульний лист до якого виготовував ще в 1974 році.

Обвинувачення Курала, як воно сформульоване у вироку, установлено.

Курило на попередньому слідстві і в суді обвинувачення в антирадянській діяльності визнав. У вчиненні цього злочину він викривається видученням на квартирі, де він проживав, та в інших місцях указаної антирадянського змісту літератури.

Не отвержується протоколами обшуку та видучення, а также змістом видученої літератури.

Свідки Самотій та Лесик підтвердили, що вони дійсно за дорученням Курило розмножували літературу та документи, що є антирадянськими.

Свідки Крицило О.И., Коваль А.І., Заремба М.В. отвердили, що Курило знайомив їх з окремими антирадянського змісту документами. Свідок Самотій викривала Курило в тому, що він з вероюх по-надії передавав їй зміст закордонних антирадянських передач.

З пояснень свідка Піщорі В.А. видно, що Курило в розмові з ним поширив антирадянські виналки та до він за дорученням Курило переписував антирадянського змісту статтю.